

78. Phyllis och hennes mamma

Livligt.

För att vän-ta her-den tro-gen, tra-la-la-la, Tra-la-la-la-la.
Smög sig Phyllis bort i sko-gen tra-la-la-la, Tra-la-la-la-la.

På den mju-ka mos-sans grund tog hon stig en li-ten blund.

Tra-la la-la, tra-la-la-la-la tra-la-la-la, tra-la-la-la-la!

2. Hennes mamma — som sig borde — 4. »Har en karl ditt hjärta rövat,
Trala ... då jag lovar oförtövat,
för att se vad flickan gjorde, Trala ... att till straff för lösligt sinn,
efter smög på raska ben, spärra dig i kloster in.»
men fann Phyllis helt allen?. Trala ...
3. Med en kyss hon henne väcker,
Phyllis blindvis famnen sträcker,
ropar: »Ack min Damon kär,
sent i dag du kommen är!»
5. »Kloster? Tack! Som jag erfarit,
du ej själv i kloster varit,
skulle så med alla ske,
ville jag just klostren se.»